

Друга страна в производството пред апелативния състав: Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (Верона, Италия)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви за допустима настоящата жалба заедно с приложенията към нея;
- да отмени решението на апелативния състав доколкото с него се отменя спорното решение и се разпределят разноските за производството;
- вследствие на това, да потвърди решението на отдела по споровете;
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: Словната марка „RIPASSA“ (заявка за регистрация № 106 955), за стоки от клас 33

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Италианска словна марка „VINO DI RIPASSO“ (№ 528 778) за стоки от клас 33

Решение на отдела по споровете: Отхвърля възражението

Решение на апелативния състав: Отменя спорното решение и връща преписката на отдела по споровете

Изложени правни основания: Нарушение и неправилно прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 29 декември 2010 г. — Eurocool Logistik/СХВП — Lenger (EUROCOOL)

(Дело T-599/10)

(2011/С 72/37)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Eurocool Logistik GmbH (Linz, Австрия) (представител: Rechtsanwalt G. Secklehner)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Peter Lenger (Weinheim, Германия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени изцяло решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 14 октомври 2010 г. по дело R 451/2010-1, с което се потвърждава решението на отдела по споровете от 27 януари 2010 г. по производство по възражение № В 751 570, да се отхвърли възражението и марката да се препрати до Службата за хармонизация с цел продължаване на производството по регистрация, както и да се осъди ответника да понесе всички свързани с този правен спор разноски, и по-специално разноските за производството пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „EUROCOOL“ за услугите от класове 39 и 42.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Peter Lenger.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративната национална марка, съдържаща словните елементи „EUROCOOL LOGISTICS“, за услугите от класове 35 и 39 и наименованието на дружество „EUROCOOL LOGISTICS“, използвано за определени услуги в процеса на търговия в рамките на съответната държава.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 63, параграф 2 и на член 75, изречение 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като на жалбоподателя в производството по възражение не била предоставена възможност да вземе позиция във връзка с основанията на възражението на другата страна в производството пред апелативния състав, както и нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009, тъй като между конфликтните марки не съществувала вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 7 януари 2011 г. — Export Development Bank of Iran/Съвет на Европейския съюз

(Дело T-4/11)

(2011/С 72/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Export Development Bank of Iran (представител: J.-M. Thouvenin, avocat)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета в частта, която се отнася до жалбоподателя;
- да приеме, че Решение 2010/413/ОВППС не се прилага за жалбоподателя;
- да отмени член 16, параграф 2, букви а) и б) от Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета доколкото се отнася до жалбоподателя;
- да отмени решението на Съвета за включване на жалбоподателя в списъка, съдържащ се в приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета;
- да осъди Съвета да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем правни основания.

1. Първо правно основание, изведено от липсата на правно основание за приемане на Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕО) № 423/2007⁽¹⁾ и/или на член 16, параграф 2, букви а) и б) от него
 - В рамките на първата част от това основание жалбоподателят поддържа, че член 215 ДФЕС не би могъл да бъде правно основание за приемане на Регламент № 961/2010 след като Решение 2010/413/ОВППС не го предвижда;
 - В рамките на втората част жалбоподателят изтъква, че член 215 ДФЕС не би могъл да бъде правно основание за приемане на Регламент № 961/2010 след като Решение 2010/413/ОВППС не е прието съгласно глава 2 на дял V от ДЕС. Ето защо това решение следвало да не бъде приложено като неприложимо в конкретния случай.
2. Второ правно основание, изведено от липсата на правно основание за Второ правно основание, изведено от нарушение на член 16, параграф 2, букви а) и б) от Регламент (ЕС) № 961/2010, доколкото с тези разпоредби не се изпълнявало решение на Съвета за сигурност и се нарушавал установеният от международното право принцип на ненамеса.

3. Трето правно основание, изведено от нарушение на член 215 ДФЕС, тъй като процедурата за включване в списъка в приложение VIII противоречала на процедурата, предвидена в член 215 ДФЕС.

4. Четвърто правно основание, изведено от нарушение на правото на защита, на правото на добра администрация и на правото на ефективна съдебна защита доколкото Съветът не зацел правото на жалбоподателя да бъде изслушан, не мотивирал достатъчно своите решения и не му предоставил достъп до преписката.

5. Пето правно основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност.

— Най-напред жалбоподателят поддържа, че оспорваните решения са неподходящи, доколкото замразяването на управляваните от жалбоподателя финансови средства и други ресурси означавало замразяване на финансови средства и ресурси, с които той не разполагал и които принадлежали на неговите клиенти.

— По-нататък жалбоподателят поддържа, че наложената му санкция била непропорционална от гледна точка на твърдените деяния и се основава на минали и недоказани факти.

6. Шесто правно основание, изведено от нарушение на правото на зачитане на собствеността, тъй като ограничението на неговото право на собственост било непропорционално, доколкото в процедурата не било спазено правото му на защита.

7. Седмо правно основание, изведено от нарушение на принципа на недопускане на дискриминация, доколкото жалбоподателят бил санкциониран без да се установи, че съзнателно е участвал в дейности, които са имали за цел или последица заобикалянето на ограничителни мерки.

⁽¹⁾ ОВ L 281, стр. 1.

Жалба, подадена на 7 януари 2011 г. — Export Development Bank of Iran/Съвет

(Дело T-5/11)

(2011/C 72/39)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Export Development Bank of Iran (представител: J.-M. Thouvenin, avocat)

Отговорник: Съвет на Европейския съюз